За народними мотивами

В день врожаю так і сяк
Змайстрував їжак вітряк:
Стіни дранкою покрив,
Крила з лубу поробив.
Вітер вдарив із борів,
Вітер крила закрутив —
І посипалась мука
У приполи їжака;
І на радощах їжак —
Руки в боки — і в гопак!
На вітряк тюпком, бігом
Звір посунув із зерном.
Два мішки ведмідь приніс,—
Ледве-ледве в двері вліз.
Борсучище-лежебок
Притаскав один мішок,
У куток мішок поклав
І на ньому задрімав.
Потім всунувсь в шубі кріт.
Хоч і лився з нього піт,
Але він волік овес —
На кисіль піде увесь.
Цап з цапихою удвох
Принесли сухий горох,
Бо з горохом пиріжки
Полюбляють їх дітки.
Зайця теж не брала лінь —
В торбі він приніс ячмінь.
Свині ж возять на возах
Кукурудзу в качанах,
Бо її вродило так,
Що не вмістиш і в вітряк.

Хитруватий злодій-лис
Лантух гречки тихо вніс,
Поклонився низько всім:
— Я уже м'ясця не їм,
Перейшов на пампушки,
На гречані галушки. —
Та озвавсь з коша їжак:
— Ой не так, не так, не так!
Ще сьогодні хижий лис
У зубах куріпку ніс! —
Як розсердиться кабан:
— Знову, лисе, за обман!
Ти і гречку десь украв,
Бо не сіяв, не орав! —
Лис мерщій із вітряка,
Кинув гречку в їжака.
Запитав звірів їжак:
— Може, зробимо отак:
Для куріпчиних дітей
Змелем лантух гречки цей?
— Вірно! Зробимо отак! —
Загукав увесь вітряк.—
А підступних злодіяк
Ми не пустим на вітряк! —
Вітер вдарив із борів,
Вітер в крилах загудів,
Вітер крила закрутив,—
І муки тугий струмок
Ллється зразу у мішок.
Знов не витримав їжак —
Потягнуло на гопак,
А за ним ведмідь присів,—
Закружляв танок звірів,
Всюди стукіт, всюди гук,
Аж прокинувся борсук:

— Не жалійте, звірі, ніг! —
Крикнув він і спати ліг.
З їжачихою їжак
Ходять кругом так і сяк.
Із крота вже ллється піт —
Не жаліє кріт чобіт:
— Гей, давай, давай, давай
І на щастя, й на врожай! —
Цап з цапихою удвох
Весь розсипали горох,
А вітряк все хить та хить —
Це танцює так ведмідь:
— Ось ударте ще отак,
Щоб гойднувся весь вітряк! —
Навіть заєць із дітьми
Б'є підлогу чобітьми:
Лис вже зайця не ляка,
А в мішки тече мука,
А в мішки тече мука!